

Per Nordenvall tackar för sig

PER NORDENVALL är riddarhusgenealog, heraldiker och historiker vid Kungl. Maj:ts Orden. Han kan också titulera sig författare till boken *Kungliga Serafimerorden 1748–1998* och när han i höst blir pensionär kanske han skriver ett supplement. Det börjar snart bli dags för det, tycker han själv.

Släktforskning började han med redan i skolåldern och han har aldrig slutat intressera sig för det detektivarbete som det innebär att finna människors rötter och kartlägga de liv som för länge sedan lämnat oss.

– Släktforskning handlar inte bara om namn och årtal. Det innebär att söka efter människors biografier. De brukar innehålla en hel del avslöjanden, utbrister han engagerat.

Riddarhusgenealogen basar över den genealogiska avdelningen på Riddarhuset, vilket bland annat innebär att hålla reda på och uppdatera stamtavlorna, ett omfattande arbete som blivit betydligt mer lätthanterligt sedan de digitaliserades 1998. Under sina tolv år som riddarhusgenealog har Per Nordenvall återupplivat utdöda ätter och begravt gamla familjemyter. Många som hör av sig till Riddarhuset undrar om de tillhör huset. Ofta är det historier som berättats i släkten om att det finns en adlig ana och det vanligaste är att det inte stämmer. Men ibland gör det just det. På så sätt har de adliga ätterna Brummer och Lagerbielke återupplivats.

– I båda fallen handlar det om att släkten sjunkit ner i allmogeståndet, lagt av namnet och fallit bort, tills dessa släktingar hört av sig till oss med förfrågningar. I senaste Adelskalendern återupplivades släkten Adlerstam som numera lever vidare i USA under namnet Thornton.

Per Nordenvall visar upp originalsköldebrevet för utdöda adliga ätten Dahlfelt nr 1555. Det donerades till Riddarhuset 2009 av Camilla de Laval, Ramnäs. De härstammar båda från denna ätt.

Adelskalendern ges ut vart tredje år och det innebär mycket arbete med ingresser, förteckningar och andra texter som genealogen ansvarar för. Han har varit delaktig i fyra utgåvor och ansvarat för en hel del förändringar.

– En stor förändring är att släktvapnen från och med 2001 års utgåva återges i färg. Utöver det har vi omarbetat alla ingresser och försökt att få in alla i utlandet levande grenar och ätter, som inte har funnits med tidigare, ett arbete som fortfarande pågår.

Den genealogiska avdelningen har också arbetat med att lokalisera sköldebrev i privat ägo och upplysa Riddarhusets medlemmar om hur de på bästa sätt förvaras. Under Per Nordenvalls tid har det kommit in inte mindre än över 70 sköldebrev och en del vapenritningar för kostnadsfri deponering på Riddarhuset. Några har faktiskt till och med donerats.

En viktig uppgift har varit att bevaka namnändren och när det gäller den delen kan Per Nordenvall konstatera att han aldrig upphör att förvånas över människors fäfänga. För övrigt tycker han att det är värdefullt att biblioteket nyligen har fått en välbehövlig anskaffning.

Trots att han går i pension den 1 november 2010 stannar han kvar på Riddarhuset i ytterligare två år för att på halvtid arbeta med två stora projekt. Det ena är en fullständig genomgång och komplettering av stamtavlorna och det

andra en inventering av de genealogiska och heraldiska samlingarna som också ska registreras digitalt.

– Den övriga tiden ska jag ägna mig åt sådant som jag har försummat under åren, som att ordna med mitt eget bibliotek. Kanske slutför jag också den avhandling i historia som jag påbörjade för många år sedan. Den handlar som järnbrukstjänstemän i Degerfors.

– Det har varit en fantastisk rolig och intressant tid på Riddarhuset och ett privilegium att få arbeta här. Jag vill passa på att tacka alla som på olika sätt under åren bidragit med värdefulla uppgifter. ☞

Louise Ribbing

FOTO: GÖRAN MÖRNER